

Fordypningskurs: Symptomer og kroppslige funn

Studentforelesninger og godkjenning av kurs

Hensikt med kurset:

I kurset ”Symptomer og kroppslige funn” skal studentene få innsikt i ulike måter å forstå og utforske noen aspekter ved symptomer og funn. I forelesningene får studentene innblikk i hvordan ulike forskere arbeider med tematikker som på ulike måter har noe med symptomer og funn å gjøre.

Fordypning:

Studenten skal i løpet av kurset fordype seg innen en avgrenset tematikk som ligger innenfor kursets tematikk. Tematikk velges av studenten selv, og relevans kan diskuteres med faglærerne. Studenten vil selv måtte finne litteratur som er relevant å bruke for å fordype seg i det de er interesserte i. Litteratur kan velges blant den litteratur som er anbefalt av faglærerne til bruk i kurset, og litteratur som studenten selv har funnet gjennom egne søk i litteraturen. Studenten skal ved avslutning av kurset dokumentere hvilken litteratur de har brukt. Referanseliste tilsvarende ca. 600 sider leveres faglærer i forbindelse med presentasjon av arbeidet.

Hensikt med studentforelesning:

For å få godkjent kurset, må studentene presentere noe av det de har jobbet med for medstudenter og faglærere. Begrunnelsen for å velge denne dokumentasjonsformen av kunnskap, er at Seksjonen vil gi studentene erfaring og kompetanse med muntlig kunnskapsformidling slik det ofte gjøres i fagutviklings- og forskningssammenhenger. En forelesning krever evne til å formidle et stoff muntlig og tilpasse formidlingsformen til hensikt, innhold og mottagergruppen. Hensikten med forelesningen er således å presentere og reflektere rundt fagstoff en har satt seg inn i løpet av kurset og formidle det videre til de andre studentene og faglærere på en logisk og forståelig måte.

Råd til studenten:

Du skal velge deg et emne med relevans i forhold til kursets innhold og formulere en overskrift/tittel for din forelesning. Du bestemmer selv hvor presis eller åpen overskrift du vil lage. Innholdet skal presenteres på en logisk og forståelig måte. Det betyr at du må gjøre klart tidlig i forelesningen hva som er hensikten med det du vil si. Kanskje starter du med en kort bakgrunn for valg av tema. Bakgrunn kan for eksempel være relatert til kliniske erfaringer. Introduksjonen skal fungere som innramming og motivasjon for tilhørerne og lede fram til et avgrenset spørsmål eller hensikt du vil belyse i forelesningen.

HELSEF4404 V10

Oftentimes er det også lurt å si noe om hvilken struktur du har valgt for presentasjonen din. Det er ofte smart å minne om underveis i forelesningen hvor langt vi er kommet og hva som ligger foran oss. Det vil si at du sørger for at den røde tråden gjøres godt synlig. Det er alltid en kunst å ha tilhørerne med seg og ikke miste dem i en uryddig struktur eller monoton fremføring. På slutten skal du igjen minne om utgangspunktet og kort oppsummere den veien du har gått og så konkludere og kanskje vise til hvilke spørsmål ditt tema inviterer til å gå nærmere inn i.

Det er alltid viktig å tenke gjennom hvem publikumet ditt er. Når det gjelder studentforelesningene er målgruppen selvsagt medstudenter og lærere som alle har rimelig gode forutsetninger for å gripe de temaer vi belyser. Det betyr at du ikke behøver å gi ordforklaringer på alle fremmedord og kan tillate deg å snakke i et fagspråk uten å forvirre tilhørerne. Pass også på å beregne tiden du har til disposisjon og bruk gjerne teknologi (powerpoint, overheads eller lignende) for å styrke formidlingen.

Det er også klart at en må ha noe konkret og viktig å si for at en forelesning skal vekke interesse. God og levende formidling står i et gjensidig forhold til en solid kunnskapsbase. Det fordrer at studentene viser at de har satt seg godt inn i det de vil si noe om.

Organisering av studentforelesningene:

Lærer setter opp en timeplan hvor hver student får ca. 20 minutter til presentasjon av sitt stoff. I tillegg settes det av ca. 5-10 minutter til spørsmål fra medstudenter og faglærere. Studentene vil få vite om forelesningen er godkjent i løpet av samme dag. De vil få en muntlig tilbakemelding fra sensorene og en samtale om hvordan studenten(e) ser på læringsutbytte av forelesningen(e). Noen av tilbakemeldingene kan skje i plenum eller gruppevis.

Det vil være to lærere til stede for å vurdere forelesningene.

Karakteren ikke-bestått gis når:

Presentasjon godkjennes ikke dersom studenten virker uforberedt, har tydelig lagt lite arbeid i forelesningen, viser en åpenbar mangel på forståelse for og/eller kunnskap om det emnet som er valgt eller har valgt et tema som ligger utenfor det kurset omhandler. Dersom presentasjonen er usammenhengende, ulogisk og springende og svært vanskelig å følge, kan det også være grunnlag for å gi karakteren ikke-bestått. Den svake presentasjonen må altså være svak i innholdet, og ikke kun formidlingsmåte som kan tilskrives dårlig dagsform, nervøsitet, mangel på trening med muntlig formidling eller lignende.

Konsekvensen ved ikke-bestått forelesning er at studenten må holde en ny forelesning for å få bestått kurset. Det må diskuteres med studenten og hennes/hans lærere hva som skal til for å forbedre forelesningen, når og for hvem den nye forelesningen skal holdes. Det kan være ønskelig å få med en ny sensor til å vurdere den nye forelesningen. Hvis også den andre forelesningen vurderes til ikke-bestått, må studenten ta hele kurset på nytt og styrke sin kunnskap om temaet. Dessuten bør studenten diskutere om det er særskilte tiltak hun/han bør iverksette for å bedre sin evne til muntlig formidling.